

Considering "author's intent", in the study of "ketuvim"

Outline & sources for shiur by Menachem Leibtag www.tanach.org

I. Examples to explain the concept

- A. "shir ha'shirim" - the purpose of its composition / "peshat" vs. "drash"
- B. Divrei ha'Yamim - 'chronicle' or 'composition' / when & why
- C. Neviim Rishonim in relation to Divrei ha'Yamim / reasons for differences

II. Application of concept to study of Megilat Esther

- A. Ezra/Nechemya - as a 'continuation' of Divrei ha'Yamim / & why
- B. Persian Kings in the book of Ezra, in relation to Megila Esther
- C. Time period of Megilat Esther, based on Biblical & historical sources
- D. Prophetic purpose of Megilat Esther in light of Chagi & Zecharya

Source A - The concluding section of Sefer Divrei ha'Yamim :

דברי הימים ב פרק לו

יא בן-עשרים ואחת שנה, צדקיהו במלכו; ואחת עשרה שנה, מלך בירושלם. יב ויעש הרע, בעיני יהוה אלהיו: לא נכנע, מלפני ירמיהו הנביא--מפי יהוה. יג וגם במלך נבוכדנאצר, מרד, אשר השביעו, באלהים; ויקש את-ערפו, ויאמץ את-לבבו, משוב, אל-יהוה אלהי ישראל. יד גם כל-שרי הכהנים והעם, הרבו למעול- (למעל-) מעל, ככל, תעבות הגוים; ונטמאו את-בית יהוה, אשר הקדיש בירושלם. טו וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם, ביד מלאכיו--השכם ושלום: כי-חמל על-עמו, ועל-מעונו. טז ויהיו מלעבים, במלאכי האלהים, ובזים דבריו, ומתעתעים בנבאיו: עד עלות חמת-יהוה, בעמו--עד-לאין מרפא. יז ויעל עליהם את-כשדים, ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם, ולא חמל על-בחור ובתולה, זקן וישש: הכל, נתן בידו. יח וכל כלי בית האלהים, הגדלים והקטנים, ואצרות בית יהוה, ואצרות המלך ושריו--הכל, הביא בבל. יט וישרפו, את-בית האלהים, וניתצו, את חומת ירושלים; וכל-ארמנותיה שרפו באש, וכל-כלי מחמדיה להשחית. כ ויגל השארית מן-החרב, אל-בבל; ויהיו-לו ולבניו לעבדים, עד-מלך מלכות פרס. כא למלאות דבר-יהוה בפי ירמיהו, עד-רצתה הארץ את-שבתותיה: כל-ימי השמה שבתה, למלאות שבעים שנה.

כב ובשנת אחת, לכורש מלך פרס, לכלות דבר-יהוה, בפי ירמיהו--העיר יהוה, את-רוח כורש מלך-פרס, ויעבר-קול בכל-מלכותו, וגם-במכתב לאמר. כג כה-אמר כורש מלך פרס, כל-ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים, והוא-פקד עלי לבנות-לו בית, בירושלם אשר ביהודה: מי-בכם מכל-עמו, יהוה אלהיו עמו--ויעל.

Source B – The book of Ezra as a continuation

עזרא פרק א

א ובשנת אחת, לכורש מלך פרס, ל**כלות דבר-יהוה**, מפי ירמיה: **העיר יהוה**, את-רוח כרש מלך-פרס, ויעבר-קול בכל-מלכותו, וגם-במכתב לאמר. **ב** כה אמר, כרש מלך פרס--כל ממלכות הארץ, נתן לי יהוה אלהי השמים; והוא-פקד עלי לבנות-לו בית, בירושלם אשר ביהודה. **ג** מי-בכם מכל-עמו, יהי אלהיו עמו, ויעל, לירושלם אשר ביהודה; ויבן, את-בית יהוה אלהי ישראל--הוא האלהים, אשר בירושלם. **ד** וכל-הנשא, מכל-המקומות אשר הוא גר-שם--ינשאוהו אנשי מקומו, בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה; עם-הנדבה--לבית האלהים, אשר בירושלם. **ה** ויקומו ראשי האבות, ליהודה ובנימן, והכהנים, והלוים; **לכל העיר האלהים, את-רוחו**, לעלות לבנות, את-בית יהוה אשר בירושלם. **ו** וכל-סביבתיים חזקו בידיהם, בכלי-כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות--לבד, על-כל-התנדב. **ז** והמלך כורש, הוציא את-כלי בית-יהוה, אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם, ויתנם בבית אלהיו. חויוציאים, כורש מלך פרס, על-יד, מתרדת הגזר; ויספרם, לששבצר, הנשיא, ליהודה.

עזרא פרק ג

ח ובשנה השנית, לבואם אל-בית האלהים לירושלם, בחדש, השני--החלו זרבבל בן-שאתיאל וישוע בן-יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלוים, וכל-הבאים מהשבי ירושלם, ונעמידו את-הלוים מבין עשרים שנה ומעלה, לנצח על-מלאכת בית-יהוה...
יב ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים, אשר ראו את-הבית הראשון ביסודו--זה הבית בעיניהם, **בכים בקול גדול**; ורבים בתרועה בשמחה, להרים קול. **יג** ואין העם, מפירים קול תרועת השמחה, לקול, בכי העם: כי העם, מריעים תרועה גדולה, והקול נשמע, עד-למרחוק.

עזרא פרק ד

א וישמעו, צרי יהודה ובנימן: כי-בני הגולה בונים היכל, ליהוה אלהי ישראל. **ב** ויגשו אל-זרבבל ואל-ראשי האבות, ויאמרו להם **נבנה עמכם--כי ככם**, נדרוש לאלהיכם; ולא (ולו) אנחנו זבחים, מימי אסר חדן מלך אשור, המעלה אתנו, פה. **ג** ויאמר להם זרבבל וישוע, ושאר ראשי האבות לישראל--לא-לכם ולנו, לבנות בית לאלהינו: כי אנחנו יחד נבנה, ליהוה אלהי ישראל, כאשר צונו, המלך כורש מלך-פרס. **ד** ויהי, עם-הארץ--מרפים, ידי עם-יהודה; **ומבהלים אותם, לבנות**.
ה וסכרים עליהם יועצים, להפר עצתם--**כל-ימי, כורש מלך פרס, ועד-מלכות דריוש מלך-פרס**.
ו **ובמלכות אחשורוש**, בתחלת, מלכותו--כתבו שטנה, על-ישבי יהודה וירושלם.

עזרא פרק ו

יד ושבבי יהודיא בנין ומצלחין, בנבואת חגי נביאה וזכריה בר-עדוא; ובנו ושכללו, מן-טעם אלה ישראל, ומטעם כורש ודריוש, וארתחששתא מלך פרס.
טו ושיצא ביתה דנה, עד יום תלתה לירח אדר--די-היא שנת-שת, למלכות דריוש מלכא.
טז ועבדו בני-ישראל כהנאי ולניא ושאר בני-גלותא, חנכת בית-אלהא דנה--בחדנה.
יט ויעשו בני-הגולה, את-הפסח--בארבעה עשר, לחדש הראשון.
כב ויעשו חג-מצות שבעת ימים, בשמחה: כי שמחם יהוה, והסב לב מלך-אשור עליהם--לחזק ידיהם, במלאכת בית-האלהים אלהי ישראל.

Source C – The 'gap' between Year 6 of Darius & Year 7 of Artaxerxes

עזרא פרק ז

א ואחר הדברים האלה, במלכות ארתחשסתא מלך-פרס--עזרא, בן-שריה... בן-פינחס בן-אלעזר, בן-אֶהרֹן הכהן, הראש ו. הוא עזרא, עלה מבבל, והוא ספר מהיר בתורת משה... ז ויעלו מבני-ישראל ומן-הכהנים והלוים והמשררים והשערים, והנתינים--אל-ירושלם: בשנת-שבע לארתחשסתא המלך. י פי עזרא הכין לבבו, לדרש את-תורת יהוה ולעשת, וללמד בישראל, חק ומשפט.

Source D – Year 2 of Darius & the prophecies of Chagai & Zecharya

חגי פרק א

א בשנת שתים, לדריוש המלך, בחדש הששי, ביום אחד לחדש--היה דבר-יהוה ביד-חגי הנביא, אל-זרובבל בן-שאלתיאל פחת יהודה, ואל-יהושע בן-יהוצדק הכהן הגדול, לאמר. ב כה אמר יהוה צבאות, לאמר: העם הזה אֲמָרוּ, לא עת-בא עת-בית יהוה להבנות. ג ויהי, דבר-יהוה, ביד-חגי הנביא, לאמר. ד העת לכם אתם, לשבת בבתיכם ספונים--והבית הזה, חרב. ז כה אמר, יהוה צבאות: שימו לבבכם, על-דרכיכם. ח עלו ההר והבאתם עץ, ובנו הבית...

זכריה פרק א

א בחדש, השמיני, בשנת שתים, לדריוש--היה דבר-יהוה, אל-זכריה בן-ברכיה, בן-עדו הנביא, לאמר. בקצף יהוה על-אבותיכם, קצף. ג ואמרת אליהם, כה אמר יהוה צבאות, שובו אלי, נאם יהוה צבאות-ואשוב אליכם... טז לכן כה-אמר יהוה, שבת ירושלם ברחמים--ביתי יבנה בה, נאם יהוה...

זכריה פרק ב

יד רני ושמחי, בת-ציון--כי הנני-בא ושכנתי בתוכך, נאם-יהוה. טו ונלוו גוים רבים אל-יהוה ביום ההוא, והיו לי לעם; ושכנתי בתוכך--ונידעת, כי-יהוה צבאות שלחני אליך. טז ונחל יהוה את-יהודה חלקו, על אדמת הקדש; ובחר עוד, בירושלם. יז הס כל-בשר, מפני יהוה--כי נעור, ממעון קדשו.

Source E- Year 4 of Darius – should we continue fasting on Tisha b'Av ?

זכריה פרק ז

... האבכה, בחדש החמשי--הנזר, כאשר עשיתי זה כמה שנים. ח ויהי, דבר-יהוה, אל-זכריה, לאמר. ט כה אמר יהוה צבאות, לאמר: משפט אמת, שפטו, וחסד ורחמים, עשו איש את-אחיו. י ואלמנה ויתום גר ועני, אל-תעשקו; ורעת איש אחיו, אל-תחשבו בלבבכם. יא וימאנו להקשיב..

זכריה פרק ח

א ויהי דבר-יהוה צבאות, לאמר. ב כה אמר יהוה צבאות, קנאתי לציון קנאה גדולה; וחמה גדולה, קנאתי לה. ג כה, אמר יהוה, שבת ירושלם, ושכנתי בתוך ירושלם; ונקראה ירושלם עיר האמת, והר-יהוה צבאות הר הקדש. ז כה אמר יהוה צבאות, הנני מושיע את-עמי מארץ מזרח, ומארץ, מבוא השמש. ח והבאתי אתם, ושכנו בתוך ירושלם; והיו-לי לעם, ואני אהיה להם לאלהים--באמת, ובצדקה...

יד כי כה אמר, יהנה צבאות, כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי, אמר יהנה צבאות; ולא, נחמתי. **טו** כן שבתתי זממתי בימים האלה, להיטיב את-ירושלם ואת-בית יהודה: אל-תיראו.

טז אלה הדברים, אשר תעשו: דברו אמת, איש את-רעהו--אמת ומשפט שלום, שפטו בשעריכם.

יז ואיש את-רעת רעהו, אל-תחשבו בלבבכם, ושבעת שקר, אל-תאָהבו: כי את-כל-אלה אשר שנאתי... יח ויהי דבר-יהנה צבאות, אלי לאמר. **יט** כה-אמר יהנה צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהנה לבית-יהודה לששון ולשמחה, ולמעדים, טובים; והאמת והשלום, אהבו.

כ כה אמר, יהנה צבאות: עד אשר יבאו עמים, וישבי ערים רבות. **כא** והלכו יושבי אחת אל-אחת לאמר, **נלכה הלוך לחלות את-פני יהוה, ולבקש את-יהוה צבאות; אלכה, גם-אני**. **כב** ובאו עמים רבים וגוים עצומים, לבקש את-יהנה צבאות בירושלם, ולחלות, את-פני יהנה.

כג כה-אמר, יהנה צבאות, בימים ההמה, אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים; והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר, **נלכה עמכם--כי שמענו, אלהים עמכם**.

Source F - Re-examining Megilat Esther - in light of Chagi/ Zecharya

אסתר פרק א

א ויהי, בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מהדו ועד-בוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. **ב** בימים, ההם--כשבת המלך אחשורוש, על כסא מלכותו, אשר, בשושן הבירה. **ג** בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו.... **ד** והשקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים; ויין מלכות רב, כיד המלך.

טז ויאמר מומכו לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עונתה ושתתי המלכה: **כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר, בכל-מדינות המלך אחשורוש. יז** כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן... ויעש המלך, כדבר ממוכו. **כב** וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונו: **להיות כל-איש שרר בביתו, ומדבר כלשון עמו**.

אסתר פרק ב

ה איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי; בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. ו אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל.

אסתר פרק ג

ח ויאמר המון, למלך אחשורוש--**ישנו עם-אחד מפזר ומפזר בין העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתיהם שנות מפל-עם, ואת-דתיהם אין עשים, ולמלך אין-שׁוה, להניחם**.

אסתר פרק ט

כ ויכתב מרדכי, את-הדברים האלה; וישלח ספרים אל-כל-היהודים... **כא** לקים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, ואת יום-חמשה עשר בו: **בכל-שנה, ושנה. כב** בימים, אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם, והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב; **לעשות אותם, ימי משתה ושמחה, ומשלח מנות איש לרעהו, ומתנות לאבנינים**.

כט ותכתב אסתר המלכה בת-אביחיל, ומרדכי היהודי--את-כל-תקף: **לקים, את אגרת הפרים הזאת-השנית. ל** וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אל-שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות, אחשורוש: **דברי שלום, ואמת. לא** לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם, כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה, וכאשר קימו על-נפשם, ועל-זרעם: **דברי הצומות, וזעקתם**.